

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је ту:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Судски тумачи Еда Радоман-Перковић и Гани Морина,**
- **Оптужени: Кастратовић, Миладиновић, Сокић, Николић, Обрадовић, Момић, Поповић, Брновић, Видоје Корићанин, Вељко Корићанин, Бобан Богићевић и Цветковић Звонимир.**
- **Браниоци: Дејан Крстић, Борковић, Шћепановић, Радивојевић, Палибрк, Мршовић и**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко мења сад одсутне колеге?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја мењам Горана Петронијевића, мењам Крсту Бобота и мењам господина Перовића за његова три клијента и мислим да сам доставио пуномоћје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко мења сада Вуковић Ивицу?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су сви оптужени сагласни? Јесу, климају главом.

Ту су пуномоћници Марина Кљајић и Мустафа Радоничи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас имамо на видео-конференцијској вези суд у Приштини и саслушање сведока Фатиме Љуши.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ФАТИМЕ ЉУШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преводићемо исто као и јуче. Госпођо Љуши, добар дан. Да ли нас чујете? Да ли можемо да кренемо?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо претходно Ваше личне податке. Реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ниман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Имам 59 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте рођени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: У Дечанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше личне податке предаћете ту у суду у Приштини и они ће нам потврдити Ваш идентитет. Ми смо Вас позвали данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте то разумели? Пре давања исказа полаже се заклетва.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Тражи да се појача тон, јер не чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва.

Понављајте за мном. Не чује.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Схватила је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да понавља сада. Заклињем се.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја кажем њој да сачека јер није положила заклетву, она сад се захваљује што сте је позвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Говорити само истину. Због тога ја нисам ни дошла, до сада се нисам појавила пред судом јер ја сам старија жена, имам проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унећемо сада то у записник.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву на начин на који је то евидентирано аудио-записом, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас због догађаја од 14. маја 1999. године. Рећи ћете нам шта се тада догодило и шта се, да ли је Вама неко настрадао тога дана?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Хвала Вам. Мени су убијени супруг и син Чауша и Аријан, супруг Чауш и син Аријан, Чауш Љуши, звао се Чауш Љуши. Он је био сам и није имао ни сестре ни браћу, ја сам имала две ћерке и Аријана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли јој је познато како су они убијени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, знам због тога сам и дошла. Пре никада нисам се одазвала, јер сам старија особа и уморна, имам само две ћерке, Аријан је отишао, нема га више. Да је само он жив а да сам ја и Чауш отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да нам испричате шта се догодило тог дана?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Онолико колико знам ја ћу то тачно да пренесем, јер никада нисам била у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете да почнете како је изгледао тај дан, шта сте Ви радили, шта је радио Ваш муж, шта је радио Ваш син?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Није. Тога дана 14. маја рано ујутро сви смо били кући и дошли су и остала браћа, петоро браћа Абдулах, Ука, Џафер, Скендер и најмлађи, дошао је овај трећи Џафер, почео је да виче «Чауше, Чауше».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да она каже па ћете Ви онда, не разумемо Вас. Да преведемо само ово.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Тај трећи Џафер кад је дошао разговарао се са мојим супругом и рекао је «узми жену и децу и иди даље» и он се удаљио. Касније смо ишли код Хасана Бечај, тамо су нас скупили и ту се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је било сада у Хасанбећу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Кад смо стигли код Хасана Бећаја они су са свих страна нас опколили, са мном је била и Антонета, старија ћерка са двоје деце, била је и снаја са својом децом, ту су нас опколили са свих страна, то није прошло ни пет минута од времена када смо ту стигли, кад су пристигле те снаге и опколили нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били њен муж и њен син? Да преведемо само, нећемо моћи да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Кад смо стигли код Хасана Бећаја, одмах су нас опколили са свих страна, било је много људи који су придошли, били су у разним униформама, маскирани и почело је застрашивање, ту смо се на том окупу ја сам само успела да сакријем испод мишке свог Аријана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да сакрије?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Држала сам га сина, најмлађег сина испод мишке, сакрила сам га, руком сам га покрила и молила сам, молила Бога да се њему нешто не догоди. Онда су ми они наређивали да покажем шта сам сакрила ту. Ја сам хтела да га бацим у коприве, јер поред пута, тог главног пута и тог места где смо били у гомили било је доста коприва. Ја сам хтела да га бацим ту да се он сакрије, међутим, он није хтео да се одвоји од мене. Онда сам приметила једног високог човека који је био јако висок и имао је неке изражене црте на лицу, неке знакове, неке тачке и кад би данас могла да га видим вероватно бих га препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико је син тада имао година?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Једну годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну годину?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Једну годину каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да преведемо сад ово.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Мој син тада је имао непуних 21 годину, још три месеца је фалило да напуни 21 годину. И кад су га питали колико година има он је знао одлучно српски и рекао је да има 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памти како је изгледао војник који га је питао колико има година?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Он се приближио, обратио ми се «шта то држите испод мишке, испод руке, шта Вам је он, ко Вам је он», ја сам одговорила да је то мој син и замолила да га не дирају, јер то је син јединац, после толико ћерке добила је тог сина и замолила га да га не дирају, ако желе да дирају нек' дирају њу. Међутим, син јој се обратио речима «мајко, ако буде се нешто теби десило, онда боље ја да нисам више жив». Ја и дан-данс кад би постојала могућност могла бих да препознам тог човека, јер никада нећу заборавити тај тренутак и тај разговор и те речи које смо размењивали тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је изгледао тај војник с којим је разговарала, то смо питали? Само да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја сам малопре рекла да тај човек који се приближио и разговарао са нама био је висок, био је плав, сувоњаст, имао је црвенкасту, неку нијансу црвенкасте боје косу, имао је неке пеге, неке знакове по лицу, по томе га препознајем и тог тренутка кад је почео разговор његов са нама, кад ми је рекао за сина шта ти је он, онда ту је почео неки кошмар. Деца су почела и жене да плачу, ту су почеле, испале су неке псовке, неке вике, нека галама и он је тог тренутка, ја сам га пустила и пошао је надоле тамо где су стричеви и остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ком се дворишту она тада налазила?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Тада нисмо били у неком одређеном дворишту, нечијем, него ту је био друм, пут сеоски поред куће Хасана Бећаја, ту су нас скупили у једну гомилу, сви смо били ту скупа и онда је пала нека команда, неко наређење да све ствари које имамо и новац да то предамо. Мој супруг на учкуру дреса доњег, тренерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела, извините. Супруг или син?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Мој супруг у дресу, доњем дресу, доњем делу дреса мога сина сакрио је 1.500 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА-РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Исправила се.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Овде је судија и ја не могу да интервенишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани, кажите, Ви само наставите.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Рекла је првобитно 1.500 еура, онда се исправила тад су биле марке и молим вас будите стрпљиви и слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани, не можете разговарати тако са оптуженима, знате само морате да преведете. Значи, син или муж, ко је имао у доњем делу тренерке, дреса?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Њен супруг је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруг је имао 1.500.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Сакрио је у тренерци свога сина 1.500 еура. СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Каже, касније се исправила марака, јер тад су биле марке и то је он извадио и дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Значи, поред тих ствари друге који су они предали догодило се и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је син имао неки накит, неки сат или огрлицу и да ли је то скинуо? Е, сада ћемо то да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Након тога дошао је један други човек, који је имао реденик на себи, меткове на себи поређане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да приђите микрофону и мало гласније.
СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Дошао је један други војник након тога, приближио се мом сину и рекао је «шта имаш од огрлице, од златних ланчића и то», ту је био и један други наш човек који се звао Скендер и њему се обратио «шта имаш ти од тога, од тих вредних предмета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли су они нешто предали, њен син и Скендер? Е сада да преведемо. Сачекајте морамо да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Кад је дошао код мога сина тај човек, мој син је имао је у џепу од своје мајице имао је кључеве од кола, имали смо једна кола, та кола смо исто тако обезбедили за та кола и бензин за сваки случај ако нам треба нешто да ту буде спремно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је предао те кључеве? И нека одговара две реченице па нека стане, две реченице па да преведемо. Станите госпођо Љуши, кажите јој то молим вас. Не можете да преведете. Е сада нам преведите то.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, кључеве је узео један од тих људи, један Србин узео је кључеве од мога сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је овај други део када сте јој рекли да мора по две реченице да говори, па да онда стене да бисмо превели, шта је онда рекла?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Показивала је руком шта за наруквицу, за сат, шта?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, само у вези кључева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кључеви, добро. Шта је онда даље било са њом и њеним сином? Дакле, мора да говори реченица једна, две па да онда то преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Онда су се обратили сину овим речима «е младићу ти значи толико млад имаш и кола», онда су узели, ти имаш и кола и то добра кола, узели су кључеве и пошли су. Кад се то догодило ја сам била тог тренутка сретна јер је морао је син поред мене да прође и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она била нисам разумела?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ту је била, али син, син је прошао поред ње и она је рекла «добро сине узми кључеве и иди ти за кола, али молим те бежи, само да се извучеш, не враћај се више».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли отишао син сам или са војницима?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Тог тренутка син је када је пошао приметио га отац његов и викао је да је то, «то је мој син», «а је ли то мој син», «да», «дођи и ти овамо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је био њен муж за то време?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Тог тренутка и мој супруг је био ту, али је био мало даље, син је био мало при врху тога реда и када су чули да је он рекао «то је мој син», они су и њега позвали, рекли су му «дођи и ти овамо», а мени је рекао да ја ћутим да ја не причам ништа, ја нисам смела да причам јер он ми је тако рекао да не причам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је изгледао тај војник који је позвао њеног мужа, али само то и онда да не настављамо даље док то не преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Он је био нижег раста, био је доста развијен, подебео, имао је марамицу повезану горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мараму око главе?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био млад, стар, да ли је имао браду, које је била боје марама?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Како сам рекла он је био нижег раста, био је пунаст, црномањаст и имао је ту повезачу, ту мараму повезачу црно беле боје, имао је маскирано лице, имао је нешто на лицу, друге знакове нисам приметила. Тај је звао мог супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био сам или је са њим био још неко?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Било је и других људи око тог човека који је позвао мога супруга и заджао га је ту пре него што је мој син отишао да узме кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико још војника?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Није, било их је више, онолико колико сам ја запамтила, било је 10-торо, можда мало више од 10-торо, те људе сам видела, друге нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је урадио њен син даље и шта је урадио њен муж? Али опет по две реченице, па да стане.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Када је пошао син он се почео да разговара са Чаушем, рекао му је говори како год желиш јер ја добро знам и српски, разумем и српски па можете говорити и српским језиком, обратио се Чауш, њен супруг обратио се том војнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где су пошли? Ево да преведемо, да преведемо сада кажите јој.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Чауш је том приликом рекао «пустите мог сина, ево ја ћу вам, отићу ја са вама, предаћу вам ауто, отићу код куће по новац, предаћу вам и новац, молим вас само да ми спасите сина.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Сада она износи своје мишљење, каже да уопште није било битно шта ће се десити са нама, ту

сам била ја, била је моја ћерка са децом, била је снаха са децом, али ништа нам није било битно, могли су ту да нас убију, битно је било само да спасемо сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда шта је било даље?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја сам питала супруга, видела сам да је отишао тамо негде горе и рекла сам где идеш, је ли могу ја да идем са тобом, он ми је рекао «не, не, седи ту где јеси, а ја идем само да им предам ауто и идем по новац и враћам се, ти седи ту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли је њен супруг донео новац? Добро, да ово преведемо кажите. Госпођо Љуши али морате да станете, не можемо да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Дакле, Чауш им је предао возило, отишао је по новац и дао је 80 хиљада марака, затим војник који је тражио од Чауша новац, дошао је код нас и од моје ћерке тражио 100 марака и рекао «дај девојко, лепа девојко дај 100 марака».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље шта је било?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Он је довезао кола, међутим они су запалили ауто, какав је то ауто и само показује руком, након тога Чауша су увели у неку кућу, ја сам мислила да ће се ту нешто десити.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Али пре тога, то је мој пропуст, рекла је да је код Аријана остало хиљаду и по марака и каже син ми је изгорео са хиљаду и по марака, тако је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је видела у коју кућу су одвели Чауша и где је за то време син?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Дакле, Аријана сам видела да је тамо био са мушкарцима, али је држао руке на потиљку, а Чауша ја нисам ни гледала, нисам га ни пратила погледом сам пратила само сина, снаха је отишла у неко друго двориште тамо, а на почетку су нас поделили у две групе, жене и деца значи у једно и у друго двориште, а мушкарци су били одвојено од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било са сином онда, кога је гледала? Добро, можемо ли сада да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Видела сам како Аријан стоји тамо са осталима, и у међувремену је дошао војник који је од Чауша тражио возило и питао, пошто сам ја све жене остишле су испред, а ја сам стала ту у том дворишту, и онда ме питао «мајко шта ви радите овде» и она каже «гледам сина» и он је рекао «крени тамо са осталима», ја сам рекао «молим те да ми спасеш сина само њега имам», а у том тренутку сам држала Аријановог сина Агона и рекла сам имам само тог сина и малог унука који има само годину и недељу дана, и рекла сам молим те спаси

ми сина, међутим он ме упутио да идем тамо да се придружим осталим женама.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да, и рекла је како је видела да у том тренутку су почели да туку Скендера из насеља Хасан Бећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је тај војник о коме прича онај са црно белом марамом око главе или неко други?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, тај, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад би могла мало да стане, па да нам преведете.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Моја снаха је отишла у једно двориште.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Она све време понавља «извињавам се, ово ми је први пут да сведочим и узбуђена сам тако да», ја сам каже остала са ћеркама и са Агоном а снаха је отишла у друго двориште и онда када смо дошли ту видели смо како туку Скендера, односно прво су га одвели у подрум Сали Реце и ту су га тукли и чули смо каже шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је видела где је отишао њен син и да ли је за тим сином отишао тај војник са црно белом марамом?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да се врати на Скендера каже.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Када сам видела шта се дешава са Скендером, ја сам само стала и питала се Боже шта ми се дешава са сином, шта се дешава са осталим мушкарцима и онда око нас се само чуло питање «аха јесте хтели НАТО, хоћете НАТО, хоћете Албанију, идите сада према Албанији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видела где је отишао њен син?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Када сам изашла из тог дворишта, нисам видела Аријана ни неког другог, уопште нисам видела остале људе, видела сам само Чауша који је ту стајао, и питала сам га Чауш шта радиш овде где је Аријан, и он ми је рекао «ћути, ћути, немој ништа да говориш, иди», и онда Аријана више нисам видела и показује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је са њом остао ту војник са црно белом марамом или га више није видела?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, више они нису били са нама, ја сам њега видела у тренутку када су одвели Аријана, када су га одвојили од мене, остали војници не само овај него и остали су дошли ту и опколили су Чауша и сви су били око њега, са мном више нико није имао посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је онда чула пуцње или не?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Доста. Када смо били у дворишту чула сам пуцње, у том тренутку сам рекла када сам чула пуцње, рекла сам куку шта се дешава, да ли су нам то синове убили. Да, тако је било, колико су могли само се чуло брр, брр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је онда после када јој је муж рекао да иде, да ли је она њега после тога више видела или не? Да преведемо само.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Рекли су, прво се обратила мени каже «стани мало», ево сада душа говори, они су рекли Чаушу мом супругу да иде да узме трактор и да крене некуд, е сад ја не знам да ли су им рекли да возе тракторе или камионе ја више не знам шта су све возили, међутим он није знао да вози. Дошли смо ту до камиона, међутим ја нисам се осећала добро и нисам могла да уђем у камион и помогао ми је војник који је имао ту мараму на глави јер у том тренутку сам држала малог Агона у рукама и узео ми је унука и ја сам се уплашила да ће и њега одвести и рекла сам шта радиш врати ми га, каже он «не, не, само ти уђи у камион, а ја ћу ти вратити» и тако ми је вратио, а Антонета је четири пута звала оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Отишли смо горе, неки су остали доле, Османова породица, Сефединова породица, а ми смо отишли према горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је она.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: И отишли смо до «заставе» раније смо то место звали «застава», код ЕТЦ и већ шта има тамо. Стигли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мора мало да сачека.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Стигли смо до «заставе, међутим људи су ту већ били и жедни и уморни», али ко год је отишао тамо неко је долазио и говорио хоћете воде, али ко год је отишао до «заставе» тамо да пије воду, више се није вратио и приметила сам ту су улазили и тукли људе ту, малтретирали.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Друго не знам шта је рекла.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, а ја сам све време размишљала о Аријану, шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су улазили и тукли људе?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ту на путу за Пећ код «заставе», говорили су ајде вратите се идите кући, ја нисам ни знала, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да преведемо то. Госпођо Љуши да преведемо ово.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: На почетку су нам говорили да треба да идемо према Албанији, међутим када смо стигли код «заставе» рекли су е сад се враћате вашим кућама, када смо дошли тамо ја сам све време тражила Аријана и супруга, међутим од Аријана ни гласа, али смо видели.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Уствари није видела Чауша, она сада прича шта се десило Чаушу, каже да је Чауш када је видео да нема сина нигде, покушао да иде негде и ушао у неки ВЦ и сакрио се тамо, међутим док је он покушавао да изађе из тог ВЦ-а врата су се заглавила, била су мало јача врата, и пуцали су према њему, био је рањен, међутим рекли су да су га и заклали, да је имао на врату трагове и онда сутрадан каже док сам тражила сина, нисам разумела кога је срела, неко је рекао да не брине, мора да буде јака, али да не брине Аријан је само рањен и да је негде у шуми, негде поред Бистрице, а да је њен муж преминуо, а она је рекла «Богу хвала да је само то».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је њој то рекао да је њен син жив и да буде јака?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ови старци, рекли су остали ту стричеви мог супруга Чауша. Ја немам никог ту али то су од стрица, један старац звао се Брахим он је преминуо, умро касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она видела тела мужа и сина?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Он није имао сина, он је имао само ћерку, он ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видела тела свога мужа и остатке од сина?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, ја сам њега видела само, ја сам њега последњи пут видела у тренутку када су га одвојили од мене, нисам га видела ни како га бију, ни рањеног, ни крвавог, уопште, ја сам последњи пут њега видела кад су га отргли од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чауша?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, да, дошли су сељани и рекли су ми жено да ли си јака, дођи, да ли хоћеш да видиш Чауша, рекла сам да, хоћу да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и још да нам каже тај војник који је придржавао дете кад се пела у камион, да ли њега може да опише?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Са црно-белом марамом, кратак, низак, дебео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај исти?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Исти, исти, да тај. То је тај који је одвео Чауша, то је исти, причамо о истом војнику, то је војник који је одвео Чауша, који ми је помогао на том месту и који је држао Агрона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би она могла да га препозна евентуално да га види?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, мислим да не могу њега да препознам, али би могла да препознам војника који је одвео Аријана. Ја могу сад да Вам причам о њему, али не знам да ли би га препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А може ли онда још једном да нам опише тог који је одвео њеног сина? Значи оно што ме интересује је та коса што каже црвенкаста, каква је, дуга, кратка, да ли он има нешто на глави кад она види косу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Е сад њега кад би га данас видела ја бих га препознала, он је био висок као Аријан, да, њега би скроз препознала, и ако је прошло 12 година, ја бих њега препознала. Да, да, ако говорите о војнику који је одвео Аријана, препознала бих га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је то тај за кога описује црвенкасту косу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, тачкице по лицу, онако као црвенкасто лице, висок, сув, издужено лице, јесте као да видим Аријана, тако ми је остала та слика, јер знам само да су га одвојили од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, јер ту су само њега узели, само су њега одвели и био је само тај војник и он је само Аријана одвео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај имао нешто на глави и какве су то тачкице, да ли су то пеге или је то нека маска?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, ништа само те пеге. Црвена кратка коса, пеге, пеге је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пеге, добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Шта год је могао то је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли она зна шта се догодило са њиховим аутомобилом и који је то аутомобил, која марка.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Рекла је да су запалили.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не знам које је марке возило, али знам да је било добро возило, тако су говорили да је добро возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да престане да прича кад радимо превод.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја се у то не разумем али знам да је био ауто вредан, и знам да је ауто запаљен, тако су ми причали ја то нисам видела, и знам кад је извршена нека експертиза после три месеца да су у џепу мог супруга пронашли кључеве од кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се она придружује кривичном гоњењу, да ли има захтев за накнаду штете и колико?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нико више није мислио на Фатиму, на мене, као ни на Чаушеву супругу а ни као на Аријанову мајку, и само да Вам кажем да су ми унуци отишли јер су према закону припали мајци, тако да они сад расту и живе са мајком, тако да ја ни од Аријана немам никог, и ја живим сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За накнаду штете?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Шта год учините ја сам Вам захвална, само нек вас Бог чува ја не знам шта да вам кажем, све што сам вам рекла ја сам то видела мојим очима као Аријанова мајка. Ништа нисам ни додала ни мање причала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да јој постављамо питања.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Мајко, да ли могу.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Тако се она обраћа вама.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Мајко да ли могу нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, може да каже. Да преведемо сад ово. Можемо да преведемо.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Е овако само да Вам кажем, цео живот смо живели заједно са Србима, ту су били Зоран и Видоје Јашовић, а сад шта да вам кажем, овај Зоран знам да је плаћао неки кредит, можда ми је и Зоран убио сина да би исплатио кредит, ја стварно не знам шта да вам кажем, а знам само да су Зоран, Видоје и остали Срби остали ту са Чаушом, са Османом, а знам кад се Аријан родио да су сви говорили само да Аријан буде жив и здрав, нису знали шта да учине више за мог Аријана. Само толико сам имала да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада ћемо да јој постављамо питања, мора да сачека да чује питање и приликом одговарања.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Да и како су живели заједно једни с другима за Ускрс за Бајрам, за Нову годину и тако, живели заједно у слози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле поставља питања тужилац, затим остали и она мора да да одговор и када каже једну, две реченице, онда мора мало да сачека да чујемо превод. Шта каже сада и то?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, хвала вам, разумела сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Драгољуб Станковић тужилац, имам неколико питања за Вас. Колико је Ваша кућа удаљена од Хасан Бећа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: То је доста близу, јако близу је моја кућа. Ту су близу ливаде и једна пољана, али није далеко, јако, јако близу је од Хасан Бећаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте из ваше куће дошли у Хасан Бећ?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да бисмо побегли, да бисмо се спасили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Кад су нас опколили, и од пуцњаве и од свега тога, тог кијамета што се догодио тог тренутка.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Она каже адалет, турска реч.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Од свега тога ми смо морали да побегнемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад каже када су нас опколили, да ли су опколили њену кућу или мисли да су цело село опколили?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, и куће стричева, и Хасан Бећаја и остале куће, значи цело село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су ти што су опколили цело село и те куће од стричева и њену кућу?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: То су били Срби који су дошли са свих четири страна, они су опколили то, и ја по именима и презименима ја не познајем никог, али знам да су то били ти људи, ти Срби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су ти људи били обучени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Били су обучени у разним униформама, шареним, били су, носили су различите капе на себи, било је ту и зелених и жутих, и црвених боја. Носили су шешире.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти људи имали оружје?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Они Срби који су били са села они нису били, који су били ту из села, они нису били наоружани, али ови који су нас опколили, они су сви били наоружани и сви су имали реденике унакрсне носили су то, сем тога они су носили и оне зупчасте ножеве који су се видели да су таквог формата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли имали пушке, она зна шта значи пушка?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Много, аутоматско оружје, и паркирана возила тамо где је почело то опкољавање, неко је имао цип, неко је имао возило друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти људи пуцали када су опколили село и кућу њених стричева?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, колико год су могли и код тих стричева и у нашој кући и код Хасан Бећаја, где год су стигли, да, пуцали су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то лично видели и чули, и где сте били за време док су они опколили и пуцали?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: На почетку они су дошли ту, тамо где живи Агим Чеку и где је породица, насеље Чекуа, тамо су прво

дошли и ту су почели да пуцају и онда полако се то ширило, почели да пуцају на све стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она то лично видела и где је била када је то видела, где се налазила?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ми смо били већ у бегу, и тад смо се срели са њима, ми смо напустили кућу и побегли смо и само код Хасан Бећаја сам приметила и видела сам пуцњаве, у осталим местима не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко њој реко да изађе из куће и да иде у Хасан Бећ?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, то је био Џафер о коме сам причала и где су ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку је то рекла.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: И он је рекао ајде бежите, јел чујете ви шта се догађа, дођите одавде и идите тамо према, у том правцу, а неки су остали у својим кућама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су они изашли из куће и кренули у том правцу, значи закључујем да је то правац Хасан Бећ, да ли је видела да је нека кућа упаљена?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, видела сам неколико кућа како горе, горела је кућа овог човека коме су убијена два сина, Хаџи Гашија, онда кућа овога код Хасан Бећаја исто тако и једна трећа кућа неког мештанина тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели то убиство два сина Хаџи Гашија и одакле сазнање да су они убијени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, ја то нисам видела, нисам ни чула, оно што не знам, не знам. Тамо где је убијен Чауш, код тог човека, тога дана убијено је још четири лица, два из Пављана.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Тога дана кад је убијен њен супруг, убијена су четири сина тог човека где је убијен њен супруг, два сина били су у Пављане, а два сина су били ту, значи та четири сина побијена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам за моменат када излази из куће и креће према Хасан Бећу, да ли се та убиства тад дешавају или после?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, касније је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је времена требало њима и сведоцима да дођу до Хасан Бећа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: То су у питању кораци, минути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је сељана било ту окупљено укупно по њеној процени?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Било је пуно људи, 49 је убијено, један се спасио, један младић који је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је стигла, пазите, идемо фазно, када је стигла у Хасан Бећ и кад су се сви окупили, колико је ту народа било, још нико није убијен ту?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Каже да је било пуно, али питаћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Из нашег села људи или војника колико је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из вашег села?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не знам, али било је пуно, било је жена, деце, старијих, младих, мушкараца, пуно је било, али ја не знам сад колико је ту било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту било војника?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја нисам пуно видела колико је војника било, али ту је било око десет, десетину, можда мало више од десет војника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су они радили у моменту кад су се сељаци, сељани окупили?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Почели су, они су одмах на почетку почели су да вичу, да псују, да траже вредне ствари, да траже новац, почели су да туку људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су одвајали мушкарце од жена и деце?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, у три собе су били увели мушкарце, у соби где су убијени синови Азема Реџе било је њих тринаесторо, а у соби другој било је десеторо. У оној соби где је био мој син, било је десеторо а у оној трећој соби говорило се да је било око петнаесторо, али стварно не знам тачно колико а за остале није ми познато, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је војника одвојило ту групу где је био њен син, колико их је било?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ту је било око седам, осам војника, а остали су били стали са стране, али тих седам, осам они су се вртели стално ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче али то сам питала, да не понављамо питања да не понављамо и оно што је већ испричала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало је конфузно па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа. Колико је њих ту групу увело у кућу?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Рекла је седам или осам, али питаћу поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, да ли она види када их уводе у кућу, знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тако гласи моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли она види, не Ви питате колико њих. Да ли она види како њеног мужа и сина и те друге мушкарце уводе у кућу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сам почео да питам сведока шта види и шта чује.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нисам ја видела колико тачно војника је било, само знам да тамо поред пута је било доста војника и да су они наређивали да они по групама уђу, али ја не знам сад колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видела колико војника је увело њеног сина и да ли је видела у коју кућу га уводе? Значи да или не, само то нека нам каже да би тужилац.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нисам ја видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте онда питати даље, мало пре означава тренутак. Нека мало стане сад, кажите јој мало да престане да прича, да би чули питање.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: То је могао да види само Чауш, ја нисам видела колико војника увели мог сина и ту групу унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче, објаснићемо сада, њој објасните да не може тако да прича у исто време кад и ми, да мора да даје одговор на питања и тужиоче она је мало пре означила тачно тренутак у ком моменту последњи пут види свог сина, на ком месту се налази, шта види и саобразно том обзиром на овакво испитивање питајте сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумем шта Ви хоћете од мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама хоћу да кажем да питате оно што нисмо питали, изволите наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви питали колико је војника видела да воде сина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте то питање поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опомиње се тужилац да се не обраћа арогантно председнику већа, и да са њим не расправља током претреса шта ће да пита и да се не упушта у дискусију шта је председник већа питао а шта не.

Изволите тужиоче сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она је видела моменат када њен муж Чауш даје 80000 марака војнику?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нисам видела како је узео новац, али сам видела, рекао је да иде у село да узме новац да да људима новац и ауто како би спасао сина, а ко их је узео ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје је био њен ауто?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Беле боје, потпуно нов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је на крају било с тим аутом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте је питати то, одбијамо то питање пошто је рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Рекла је да је, сведок је рекао да је њена ћерка имала 100 марака, да ли зна шта је са тим парама било?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија да питам, да поставим ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја нисам, тражили су од ћерке али она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле мора да сачека да преведемо одговор.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Дакле овако, говори о истом војнику са марамом, он је тражио 100 марака, међутим није ни ћерка имала није ни она имала новац, па је снаха дала 100 марака за њу и овај војник са марамом је сакупио ту и новац и дозволе, како она каже и злато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок имао.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да нисмо дали за ћерку одвели би ми ћерку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведокиња имала злато на себи?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја лично нисам имала, имала је ћерка имао је Аријан, имала је његова супруга, ево сад ћу вам показати нешто. Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека стави испред себе, мало више. Не знам шта је то.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Фотографија, показује.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ево видите мог Аријана, видите мог Чауша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатоваћемо то у записник само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да констатујемо у записник. Ја на српском рекла а преводилац на албанском.

Констатује се да током излагања оштећена вади и показује држећи их на грудима фотографије свог сина и свога мужа.

Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај накит који је имао Аријан и њена ћерка, шта је било с тим накитом?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Узели су, он је узео све, али не само Аријаново, него од свих је узео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И од?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Од свих је рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И од.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да и од ње, моја ћерка је својевољно дала а осталима су скидали, силом су скидали, он је скидао све и нарукнице и одавде.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Показује врат.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: И минђуше и све, и новац су узели и кућу запалили и Аријана одвели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли она то све видела својим очима?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, колико сам могла да видим, неке нисам ни познавала, али јесте, јесте, видела сам. Нека, пусти сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дали сте Ви тада имали тада документа нека код себе, лична документа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Знам да сам овде имала, да сам сакрила мало хлеба за децу, не знам, ја се сад извињавам, не знам шта да вам причам, ништа друго не знам, не знам, памет је у питању, не могу, не могу заиста. Не вала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имала личну карту и да ли је неко тражио од ње личну карту?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Новац нисам имала, имала сам злато и мислила сам да дам неком ако је потребно. Имала сам само Чаушова документа, његов пасош, возачку дозволу и војну књижицу, а Аријаново ништа нисам имала. Све сам их овде држала и ништа од тога није остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било кад није остало?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нико ми ништа није тражио, ја то имам и дан данас код куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то питам.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Све имам код куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја разумео.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја их не би ни узела, не би их понела са собом, него ми је Чауш рекао ајде за сваки случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је видела да неко од војника тражи од неких људи документа, да ли је то тражено?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, овде, доле на земљу, да било је ту документа. Колико су могли, шта год да је било и дозвола и папира и све су то, новац, злато све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они то тражили да.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Мени ништа нису тражили, од мене нико није тражио. Све су узели, све су однели са собом, шта год да су имали људи све су ту ставили на гомилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад напусте село, помиње две ситуације, помиње камион и помиње трактор, па питање гласи, како је отишла из села, трактором или камионом?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја сам била у камиону, и како сам вам рекла једва сам успела и да уђем у тај камион, они на трактору а ја на камиону.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: И показује руком, вероватно покривен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који то они на трактору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ко је био на трактору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на трактору? На трактору или камиону?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта каже?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Каже да је она била у камиону и да је приликом уласка у камион помогао тај војник са марамом и да је онда дошла до школе и онда су јој рекли да пређе на трактор и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он пита од мештана из села ко је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да ме престанете да деконцентришете, заменика тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да преведете ово, хоћете да питате ко је био на трактору од мештана?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Из наше куће не, али јесу сељани ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко, да ли зна неког?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, не знам. Знам само ово што сам рекла, само ово, не знам, то не знам. Ја сам дошла због Аријана а за друге не знам, оно што знам ја говорим, друго не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било трактора?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Нисам бројала, било је трактора, камиона. Не знам, заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли се сви кратали у колони из Ћушке?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, у колони све до «Заставе», да, у колони.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви кренули са трактором у тој колони?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Камиону, пардон.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Кренули смо према Албанији јер су нам рекли да идемо за Албанију и рекли су нам идите сад тамо да будете мирни у Албанију. Е сад толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је полазила из села да ли је видела запаљене куће у Ћушку, да ли су гореле куће?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, изгорела је кућа Хаџи Вокшија и Ук Љушија и наша кућа је изгорела и по повратку морали смо, требало је да живимо у гаражи јер је наша кућа била скроз изгорела и знам да у тој гаражи муж и син су држали кола, али је касније било потребно да ми живимо баш у тој гаражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би Вам ми показали фотографије неких лица из тог времена, да ли је у стању да препозна неко лице које је тог дана било у Ћушку?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да ли мислите на фотографије војника који су дошли тамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На фотографије војника који су били тога дана у Ћушку. И на фотографије војника из тог доба.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не знам друго ништа осим оног који ми је одвео Аријана, за другог не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Толико знам, јер ја никуд не идем, не излазим уопште, толико. Ја сам вам рекла само оно што знам, оно што сам видела, Срби ми затворили кућу, нек им је на част. Ни ОВК није било, ништа није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још једно питање само. Колико сам разумео у ВЦ-у Азема Реџе, кући Азема Реџе је убијен њен Чауш?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Он је, док је тражио Аријана он је рађен негде на улици и онад је трчао према купатилу Азема Реџе и онда је дошао ту, да ли је прао руке, сакривао се, не знам шта је радио и ту је убијен, а пре тога је дао новац, предао је новац. Азем Реџа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Саљи Реџ?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Саљи Реџа он је власник куће, односно његова кућа је кућа у којој је убијен Скендер, који је говорио зашто то радите, до јуче смо радили заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што значи да су то две различите куће и два различита човека?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли смем да кажем њихова имена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Овако, Азем Реца је човек у чијој кући је убијен мој супруг, односно у његовом ВЦ-у, а Саљи Реца је власник куће у чијем смо ми дворишту били.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: То је то сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да питамо одакле она зна да је њен муж рањен па да је онда бежао, па. Ко је њој то рекао?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја лично нисам видела, ја сам се ту одвојила од њега док је он ту стајао са овим војницима, међутим причали су ми стричеви касније шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стричеви то видели или су закључили по његовим повредама?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Тај старац је мени то све објаснио, рекао ми је да је он ту убијен, а они су сви били наоружани, да ли су они били, да ли су ту негде, ту има нека трава, не знам, да ли су били ту сакривени а он голорук, тако да се то тако десило.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Каже душо да ли ја могу теби да се обратим, ја сам јако уморна, и заиста не могу даље да говорим, ако можемо да завршимо стварно сам преморена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево завршавамо. Кажите јој да завршавамо. Да нам каже да ли је видела ту и да ли је била у истом дворишту са Сабријом Љуши?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, заједно смо били ја, Сабрија, Рива, Хава, једино Османова жена је остала код куће. А шта је Сабрија све радила, она је ту остала да види, ја не знам, ја то не би могла, ја нисам била при памети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видела тада Ерзена Љушија?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, Ерзена Љуши да, његова мајка је остала код куће, Ерзенова, Ерзену су говорили да упали трактор јер он је у ствари сео у трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли браниоци имају питања? Нико, оптужени, добро. Јавља се бранилац Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само једно питање за сведокињу, обзиром да се у непосредном излагању изјашњавала да је хтела да сина да сакрије у неке коприве, па само ако може да каже колико су високе биле те коприве ако се сећа?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Јесте то је личило као нека шума и ја сам управо због тога што су те коприве личиле тако, неко жбуње,

растиње, ја сам мислила да би он ту могао да се сакрије, али било је доста тих паса околу, и он се уплашио од тих паса, није хтео. Да сам га сакрила ту можда би га имала данас.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја се бојим, не знам, мислим да сведокиња није очигледно разумела питање, само ако можете да је замолите да каже колико је високо то, те коприве колико су биле, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То растиње које она описује и иза које куће је то. Значи отприлике колико је високо, као човек или ниже и иза чије куће је то?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: То је кућа Садика Мехметија и она је била једносратна, односно приземље, оне су биле тако високе, да скоро и кућа није се видела, високе су биле, велике су биле.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: То је приземна кућа, они за приземну кућу увек кажу једносратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице да ли је давала исказ раније некеме? Ово је просто питање, не знам шта прича оволико.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Она Вас моли судија да не може више, она је изнемогла и не може више да говори. Али ја ћу ако Ви дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то питање да ли је некад дала изјаву?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, јесте, дала сам изјаву у двориште Адема Вокшија, тамо сам дала изјаву, али нисам само ја, ту су и неке друге жене дале изјаве, то је било прва. Османова мајка, Абдулахова жена и тако даље.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени питања?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Једна исто тако је и она дала, али она је умрла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо само још да ли пуномоћници имају нешто да питају, изволите госпођо Кљаић? А не, Ви ћете, нећете дуго због овог стања да не прекидамо. Можете и ту, где год Вам је згодно. Само објасните да сада још само пуномоћници имају и да је то то, да они немају много питања.

МУСТАФА РАДОНИЋИ: Када је кренула да побегне из куће, да ли је било око њене куће војника?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, није било војника ту, само код Хасан Бећаја.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли је чула пуцњеве када је изашла из куће у том моменту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, рекла је да је чула пуцањ, рекла је.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, Зорана и Видоја Јашовића, да ли их је видела после догађаја?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Пре ових догађаја, односно ових киамета, ја сам их видела, али касније након тих догађања, ја их нисам видела.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Колико је пута кренула да иде пут Албаније како су јој рекли и свима другима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је причала да је ишла једном, да ли једном или више пута? Ми смо разумели једном, зашто би питали колико пута. Да ли је било можда више пута да је ишла ка Албанији, ка Пећи?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Неколико пута, рекли су нам, сада ћете ићи за Албанију, па су псовали, па су викали, водили нас до «Заставе» па назад, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ишла једном или више пута?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Да, то једном било, једном су нас возили до «Заставе» и онда су нас вратили нашим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекла је да је кренула са једним камионом и код школе је пребачена у један трактор. Да ли зна шта је било са тим камионом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да каже, да или не.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, немам појма.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се договорили да један поставља питања? Чекајте да чујемо шта каже.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Војници су се обратили једном старцу речима, «ако случајно откријемо да се неко сакрије или да неко није изашао и откријемо касније, нађемо га касније, и он ће бити, и ви ћете бити остали у једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још једног пуномоћника који, објасните да имамо још једног пуномоћника и да ће и она постављати питања.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите госпођо Кљајић.

Пун. оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Нека сведок каже, ко је возио камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, немојте правити жамор да завршимо, да ли зна.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја не знам тачно ко је возио, али по ономе што су жене говориле, да је то возио један од браће Динаја и сто-

посто је један од њих, сто-посто сам сигурна да је камион њихов и да је неко од њих возио.

Пун. оштећених МАРИНА КЉАЈИЋ: Сведок је у једном тренутку рекла, они који су били са села, нису били наоружани, који су дошли. На кога је мислила?

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Немојте ме више мучити, молим Вас, јер сам доста уморна, знам да са села није нико био наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се онда на место ако немате више питања. Добро, да ли Ви имате још нешто да кажете, госпођо Љуши? Немојте се смејати, господине Сокићу, господине Николићу.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Не, немам више шта да кажем, али догодило се то, уништена ми је цела кућа због тога што се догодило свима, ето то и рекла сам оно што је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда Вас ми поздрављамо, такође поздрављамо колеге из Приштине. На овај начин смо завршили Ваше сведочење. Хвала Вам што сте данас дали исказ.

СВЕДОК-ОШТ. ФАТИМА ЉУШИ: Ја сам их замолила да ме не воде нигде, јер ја не знам ни за Београд, нигде нисам хтела ја да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда Вас ми поздрављамо и на овај начин се и одјављујемо са видеоконференцијске везе, па се налаже режији да прекине видеоконференцијску везу, да нам стави на мониторе слику суднице и на овај начин смо завршили са сведоцима чије је саслушање предвиђено за данас и сада ћу вам рећи због чега – сведок, само моменат да нађем ова обавештења која смо јуче добили из EULEX-а, овако, око 7 и 10 јуче су јавили из EULEX-а и касније потврдили да је сведок који је требало да буде данас саслушан, Мајет Гаши пребачен хитно у болницу, да он има хитну интервенцију и да због тога данас не може да сведочи. Осим тога, сведок Фадиљ Бериша кога смо јуче чекали да дође, он је јуче закаснио, а иначе неће моћи да сведочи ниједног петка, па ће он бити позван за неки други датум. Такође, господин Садик Гаши који је требало да сведочи данас, такође путем видеолинка је одбио, због тога што се суђење одвија у Србији, а не на Косову и рекао је да по његовом мишљењу, овим поступком нису обухваћени они који су највише одговорни за ове злочине. Тако да је то обавештење, значи остаје Фадиљ Бериша за следећи пут, али не петком, због тога што он петком не може из религиозних разлога да сведочи и остаје да видимо шта ће бити са сведоком Мајетом Гашијем, да ли ће он моћи да сведочи следећи пут или некада касније, како ће да тече тај његов опоравак. То је то што је требало да се обави, информација за те сведоке ћемо да прибавимо за следећи пут.

Што се тиче сведока чије је саслушање предложено у оптужници, остали су још, Тахир Каљменди који се налази у Белгији привремено у посети и који ће се вратити, затим Ханифа Кељменди која је пристала да сведочи путем видео линка, затим Незир Чеку који је пристао да сведочи путем видеолинка, Туше Гаши која је такође пристала да сведочи путем видеолинка, Хаки Гаши који је био у истрази и који ће, претпостављам, доћи и Фатима Гаши са којом још увек немамо контакт, али он ће на један од та два начина, да ли путем видеолинка или ће доћи да сведочи и коначно, ова друга Лирија Гаши, ми смо саслушавали Лирију Гаши, ја их тако раздвајам ову која је рођена 1968., међутим имамо ову Лирију Гаши која је рођена баш 01. јануара 1971. године и њу нисмо саслушавали, она је за неке друге претпостављам да сте то видели, ко је гледао списе и ко је копирао, да су браниоци све то видели и учили ту разлику, погледаћете исказе те две Лирије Гаши из EULEX-а једна је била овде код нас у истрази, а ова друга Лирија Гаши није била овде код нас, него је била у EULEX-у и кажем вам, ја их разликујем по тим датумима рођења, то вам је најпростије, једна је 01. јануара 1971. године, а ова је 18. фебруара 1968. године.

То је то и остали су нам ови сведоци и остали су нам термини за октобар и то термини за октобар су нам опет она последња недеља – 24., 25., 26., 27. и 28. октобар, тамо у оној судници 2 у Устанничкој у 9,30 часова, овога пута, значи нећемо по подне и по некој процени овог већа, ми ћемо те недеље завршити можда, зависи како долазе ови сведоци, видеолинк, можда радимо свега три дана. То је тај неки план и после тога на тај начин, исцрпљујемо ове сведоке из оптужнице, осим сведока «ПС».

Коначно, остало је да проверимо и ове, рекла сам по оптужници, Хаџал Ејрип, тужилац треба да се изјасни, да ли остаје при предлогу да се прочита исказ овог сведока, односно да се тај сведок позове и на које околности, затим Ђазим Чеку, за кога је Ифете Чеку рекла да не постоји, а дакле да видимо, да ли тужилац остаје при том предлогу или не и коначно оно што смо ми размишљали, тражимо рођаке Ибиша Кадрије Гашија и Авди Берише, мада смо за Авди Беришу чули да он нема сроднике. Е сада, значи ова два, тужилац ако може сада, ако не, онда ћемо то следећи пут.

У међувремену смо добили неке писмене предлоге, о којима ћемо одлучити, значи проследићемо браниоцима, проследићемо тужиоцу, то су предлози пуномоћника за саслушање сведока.

И господо, ја бих на крају нешто да Вам кажем, ако се не љутите, ако се не врећате, моје лично мишљење је, а претпостављам и чланова већа, обзиром да смо нешто и на ту тему причали, ми свакако нећемо

забранили никоме да поставља питања, да учествује у поступку, али није лоше када су овакви сведоци у питању као што је ова сведокиња сада, ова оштећена која сведочи о томе како је сахранила сина и како је сахранила мужа, није лоше да се сконцентришете на то и да евентуално сконцентришете и своја питања па да онда један пуномоћник пита, па када има бранилаца, да се исто тако некако конципирају питања и да се тај сведок искористи за то што он лично зна, а не за нека овако сазнања, то је просто када видимо овако жену у овој ситуацији, у неку руку је злоупотреба сведока који је спреман и који сведочи о тако тешким тренуцима и тако тешким догађајима, да питамо то, а да ово нешто друго што је сведок евентуално чуо и тако даље, да то можда оставимо за неке друге сведоке којих ево овде, испоставило се, да има. То је онако неко моје мишљење, примите то к знању, не морате коментарисати, а можете и ако хоћете, овај, да на неки тај начин водимо рачуна онако људски о сведоцима који се овде појављују, посебно оштећенима. То је то.

Шта ћемо сада, да ли има предлога, осим предлога господина Радивојевића о коме ћемо сада да одлучимо за укидање притвора, још нешто о чему сада треба да одлучимо? Господине Корићанин, изволите. ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Хтео сам само да Вас питам и да се вратим, пошто имам потребу да дођем у команди у Београд, да ли треба да се јавим или сада да добијем одобрење, то је због мојег статуса на послу и документацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када треба да се јавите?

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Ја сада не знам, када ми они закажу, ја не могу да дођем када ја хоћу или треба накнадно да Вас обавестим о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавите се Ви тамо где се јављате, јавите се њима и кажите – морам да идем, њима се јавите.

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима се јавите у онај град где се јавља оптужени Цветковић, ја мислим да је Ћуприја, није, јесте, то смо јавили. Још нешто? Господине Мршовићу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ. Судија, адвокат Мршовић Милош, само обзиром да смо још у заседању, исто молба ова недеља коју сте заказали, 24. понедељак, па исто за Цветковића, само због јављања, ако можете да обавестите СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. да ли ујутру, сви који се јављају понедељком, даћемо потврду да су били овде на суђењу, Корићанин, Богићевић, Брновић. Добро, то ћемо да проверимо.

Да се претходно обавесте полицијске управе МУП-а Србије у оним градовима где се оптужени, којима је изречена мера јављају, да ће оптужени бити у Београду на дан 24. октобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо написали тако. Остајемо при предлогу за овог Хаџал Ејрипа и Ћазима Чеку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја управо покушавам да се јавим да Вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то је да сте Ви мени дали рок до петка, до данас да нешто урадим и да се изјасним. Између осталог, треба да се изјасним о неким људима који су наводно одбили да сведоче. Ја о томе сада не могу да се изјасним, у питању су људи, чланови породице Чекуа, зато што нисам имао увид у извештај EULEX-а из којих би следовао закључак да су ти људи одбили да сведоче или да одбијају да сведоче. Међу тим људима налази се и Ћазим Чеку, којег сте данас поменули и рекли сте да Ћазим Чеку пардон, Незир Чеку хоће да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је пристао у међувремену, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде на списку је Незир Чеку који одбија по Вашој информацији да сведочи, то су контрадикторности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену смо контактирали, вратила се Ифета Чеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим када ја причам да ме не прекидате, ја Вас молим када постављам питања, да ме не прекидате са Вашим питањима, јер ја губим континуитет у излагању

Констатује се да тужилац се обраћа председнику већа и лупа руком у сто. Затим, да наводи да га председник већа деконцентрише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апсолутно.

Иако га подсећа да се не бави стварима које су већ разјашњене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, не дајте се ометати, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не ометам ја сам себе, него Ви мене ометате. Хаџал Ејрип, Хаџал Ејрип је лице које се налази на неким документима OSC које сам ја добио их Хага и који се налазе у списима, а то је документ К-0019788 из којег произилази да се ради о лицу Ејуп Хаџај, од оца Уке и да би то лице могло да сведочи у овом предмету.

Постоји још један документ АСТУ који се такође налази у списима од 06. септембра 2002. године под називом «Могући сведоци убистава у селу Ћушка». Међу тим сведоцима, односно на тој листи се налази и лице Хаџај Ејрип, па сам у том смислу и предложио то лице да се пронађе и да сведочи. Но, уколико то лице не може да се нађе, онда бих одустао од тог предлога, то није ништа страшно.

Када је у питању Исмаил Гаши или Смаил Гаши, Тужилаштво је предложило следеће лице да сведочи у овом предмету – Исмаил Гаши од оца Рама, рођен 20.09.1961. године у селу Ћушка, општина Пећ.

То је то када је у питању моја обавеза да се изјасним до петка, пошто је данас петак, ја ту обавезу извршавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ејуп или Ејрип, Ејуп Хаџа или Хаџал Ејрип?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У оригиналном документу пише Ејрип Хаџај или се пише Нахџај, од оца Уке. У овом другом документу стоји друго име Ејуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али кога Ви предлагете, овог или овог, мислим Ејупа или Ејрипа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем и једног и другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлагете да се саслушају и Ејуп Хаџај и Ејрип Хаџај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја претпостављам да је то исто лице и то ћу ја онда, преузимавам обавезу на себе да утврдим ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле за сада не можете о овом предлогу да се изјасните?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сада не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за овог Ћазима Чеку, дакле, оштећена Ифета Чеку је рекла да нема Ћазима Чекуа, да Незир и Даут нису расположени. У међувремену када се она вратила, Незир Чеку је рекао да ће да сведочи путем видео линка. Међутим, за Ћазима Чекуа је рекла да таквог лица нема код њих у породици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да се изјасним, док не добијем званичну потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, званичну потврду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји или не постоји то лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Још се јавља ко од оптужених, нико? Господине Радивојевићу, изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, поред онога предлога који сам дао у погледу укидања притвора, што је потврђено и у току ових десет дана изведеним доказаима, ја бих инсистирао да што пре, пошто годину и по дана постоји предлог за саслушање сведока, да то уврстимо, ако имамо времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да уврстимо ако имамо времена?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Саслушање сведока Веселина Бешовића и овог Стевановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановић Југослава?

Бранилац оптуженог Кастратовића предлаже да се саслушају Бешовић Веселин и Стевановић Југослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта каже тужилац на овај предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.

Тужилац се не противи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, позваћемо и њих двојицу ако буде времена следеће недеље, а пре него што кренемо на овог сведока «ПС», ако имамо времена, да не бисмо губили време. Да ли сте Ви предложили њихове адресе у овом предмету?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Има у списима, још јуна прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ако има времена и пре сведока «ПС», због тога што имамо те дане за ово суђење, позваћемо и њих.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Господине Борковићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја још један предлог, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У својству сведока да се саслушају Јашовићи, Зоран и Видоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је предлог и пуномоћника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам доставила, обојица Јашовићи, и Зоран и Видоје?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Борковићу. Одмах се изјашњавајте о овом предлогу пуномоћника и тужиоца? Дакле, пуномоћници су предложили, а предлаже и тужилац да се саслушају браћа Јашовићи, шта ко каже од оптужених, бранилаца? Браниоци су такође сагласни, дакле позваћемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се позову и у својству сведока саслушају и Зоран и Видоје Јашовић, па СЕ НАЛАЖЕ тужиоцу да достави њихове адресе, уколико се оне не налазе у судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер знамо како је то било у оном предмету са Јашовићима, дакле ако имамо неке адресе, у супротном, проверити и преко Службе за откривање ратних злочина и одговарајућих органа МУП-а. Имали сте неки предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате адресу у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико нема ништа да каже, повућемо се мало само да одлучимо о овом предлогу браниоца Радивојевића. Шта каже тужилац на предлог за замену мере, за замену притвора неком другом мером обезбеђења присуства за оптуженог Кастратовића? Значи имамо предлог за укидање притвора и предлог да се евентуално притвор замени неком блажом мером, па у односу на то да се замени неком блажом мером за Кастратовића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је први пут од када је почело суђење да ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за замену Вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За замену Вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се, не стоје разлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилал Радивојевић предлаже да се против оптуженог Кастратовића укине притвор или да се он замени неком блажом мером обезбеђења присуства, а заменик тужиоца Станковић противи се томе да се притвор замени неком блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изаћи ћемо, немојте удаљавати никога, немојте одговарати господине Радивојевићу, изаћи ћемо на десетак минута да одлучимо о овом предлогу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца да се укине притвор или притвор замени блажом мером за оптуженог Кастратовић Славишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо се за седамнаест дана.

Следећи главни претрес одржаће се:

**у дане почев од 24. до 28. октобра 2011. године,
у судници број 2 зграде Вишег суда у Устаничкој.**

Довршено у 12 часова и 30 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА